

BLUES O POHREBE REVÍZORA VO VÝSLUŽBE

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

1980

SLNOVRAT

EDÍCIA SPEVNÍKY

BLUES O POHREBE REVÍZORA VO VÝSLUŽBE

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

Am E Am Fmaj7
Električky zvonía a mokré máry nesú
Am F E
Javisko už žiari vo svetle nočných hviezd
Ami F C Hm E
Pohreb revízora vo výslužbe sa koná
Am F E Am
Lístky sú už len do posledných volných miest

Am E Am Fmaj7
Zástup pasažierov sa ulicami vlečie
Am F E
V čiernych šatách čierne jazdy si sčítajú
Am F C Hm E
Dážď po čiernej stuhe na cestu si tečie
Am F E Am
Na čierno sa kvapky vo vencoch túlajú

Am Em C F
Pomaly a smutne sa kone potkávajú
Am F E
Dažďom mokré vlasy im visia do čela
Am Em C F
Dážď si svoje mokré blues ticho odkvapkáva
Am F E Am
A zvony dostávajú smútočne do tela

Am E Am Fmaj7
Do kroku mu hrá šesť starých dixielandov
Am F E
Trubky do tmy žiaria jak zlaté zrkadlá
Am F C Hm E
Štyri páry koní sa do hmly ponárajú
Am F E Am
Len nálada trochu v daždi opadla

Am E Am Fmaj7
Tak už ho vezú, už to má isté
Am F E
Už ťažko chytí svoj druhý dych
Am F C Hm E
Nebude už chodiť cez rozhúpanú alej
Am F E Am
Starých električiek polnočne žiarivých

Am Em C F
Tak už sa končí tento krásny pohreb
Am F E
Zase bude chvíľu na čo spomínať
Am Em C F
Len hudba sa mi trochu príliš smutná zdala
Am F E Am
A topánka na päte ma začala omínať

Am E Am Fmaj7
Pomaly a smutne sa kone potkávajú
Am F E
Daždóm mokré vlasy im visia do čela
Am Em C F
Dážď si svoje mokré blues ticho odkvapkáva
Am F E Am
A zvony dostávajú smútočne do tela

BLUES O POHREBE REVÍZORA VO VÝSLUŽBE

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

Električky zvonja a mokré máry nesú
Javisko už žiari vo svetle nočných hviezd
Pohreb revízora vo výslužbe sa koná
Lístky sú už len do posledných volných miest

Zástup pasažierov sa ulicami vlečie
V čiernych šatách čierne jazdy si sčítajú
Dážď po čiernej stuhe na cestu si tečie
Na čierno kvapky sa vo vencoch túlajú

Pomaly a smutne sa kone potkávajú
Dažďom mokré vlasy im visia do čela
Dážď si svoje mokré blues ticho odkvapkáva
A zvony dostávajú smútočne do tela

Do kroku mu hrá šesť starých dixielandov
Trubky do tmy žiaria jak zlaté zrkadlá
Štyri páry koní sa do hmly ponárajú
Len nálada trochu daždi opadla

Tak už ho vezú, už to má isté
Už ťažko chytí svoj druhý dych
Nebude už chodiť cez rozhúpanú alej
Starých električiek polnočne žiarivých

Tak už sa končí tento krásny pohreb
Zase bude chvíľu na čo spomínať
Len hudba sa mi trochu príliš smutná zdala
A topánka na päte ma začala omínať

Pomaly a smutne sa kone potkávajú
Dažďom mokré vlasy im visia do čela
Dážď si svoje mokré blues ticho odkvapkáva
A zvony dostávajú smútočne do tela